

عنوان مقاله:

تحلیلی بر پراکنش فضایی احساس امنیت در استان یزد با استفاده از الگوی ویکور

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های راهبردی مسائل اجتماعی ایران، دوره 8، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سعیده موبدفر - دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، استادیار گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه میبد، میبد، ایران

حجت رضایی - دانش آموخته دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مهران فاطمی - دکترای اقلیم شناسی، استادیار گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه میبد، میبد، ایران

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر که عصر فرایپچیگی ها نام گرفته است، امنیت یکی از مسائل اساسی توسعه در جوامع انسانی محسوب می شود. به بیان دیگر، احساس امنیت، پیش نیاز هرگونه توسعه اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی به شمار می رود و با سطح پیشرفت جوامع در ارتباط است. این امر بدان دلیل است که آگاهی از وضعیت احساس امنیت ساکنان یک اجتماع نقش موثری در شناخت چالش ها و راهکارهای توسعه یک جامعه دارد و در جهت تقویت زیرساخت های آن عمل می کند؛ بنابراین، هدف از این پژوهش برآورد و سطح بندی شهرستان های ۱۰گانه استان یزد از نظر احساس امنیت شهروندی (امنیت انسانی) است که با استفاده از ۱۶ شاخص امکان پذیر شده است. روش پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی است و داده ها از طریق مطالعه اسنادی (سالنامه آماری استان یزد، بخش قضایی ناحیه انتظامی استان یزد) جمع آوری شده اند. برای وزن دهی شاخص ها از فن دلفی و برای تحلیل داده ها از فن VIKOR استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهند استان یزد با میانگین مقدار Q به دست آمده برابر با ۴۴۳٪ از نظر احساس امنیت انسانی وضعیت نسبتاً مطلوبی دارد که شهرستان اشکذر با مقدار ۳۳٪ در بهترین سطح و شهرستان خاتم با مقدار ۸۸۳٪ در بدترین وضعیت از نظر احساس امنیت انسانی قرار دارند. شهرستان یزد با مرکزیت استان یزد، از نظر احساس امنیت شرایط مطلوبی نداشته است که نشان می دهد تمرکز اداری و جمعیتی در افزایش احساس امنیت در این استان تاثیری نداشته است.

کلمات کلیدی:

پراکنش فضایی، احساس امنیت، فن ویکور، استان یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1229551>

